این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آیینه نفس

زبان‌بازی، ملاتش سریع می‌ریزد

آیت‌الله حائری شیرازی(ره):

در کازرون، مدرسه‌ای ساخته و تحویل داده بودند. شبی یکدفعه تمام ساختمان روی هم آمد! خدا را شکر که در روز روشن که بچه‌ها سر کلاس بودند نریخت. اشکال در چه چیزش بود؟ رفتند نگاه کردند دیدند این ملاتی که از سیمان بوده، وقتی دست به آن می‌زنی خرد می‌شود. نگو خاکستر کرده بودند لای سیمانش! دو انسان را مثل دو آجر فرض کن. ملاتی هست که این دو تا آجر را با هم نگه می‌دارد. زبان‌بازی، ملاتش سریع می‌ریزد. کار چاق کردن، تظاهر و زرنگی و... اینها ملات‌شان سریع می‌ریزد. ازدواج‌هایی که در آنها، فرد رابطه خود با همسرش را بر اساس زبان‌بازی و چاخان درست می‌کند، این آخر ندارد و آخرش به دعوا می‌کشد. اما «انصاف» یک ملات سیمانی است! انصاف یعنی چه؟ انصاف یعنی اینکه هر کدام خودش را جای دیگری بگذارد. اگر طرفینِ خودشان را جای همدیگر بگذارند، مسائل حل می‌شود. مثلاً زن می‌بیند مرد از راه رسیده، فکر کند بگوید حال اگر من خسته از راه می‌رسیدم، دلم می‌خواست زنم که می‌آید، با من خوش‌رویی کند، نه اینکه دعوا کند و بهانه بگیرد. یا مرد خودش را جای زن بگذارد که مدتی در خانه منتظر نشسته تا تو از راه برسی. تو اگر زن بودی و منتظر بودی شوهرت بیاید، چه توقعی از او داشتی؟ توقع داشتی با تو خوش‌برخوردی کند. پس حالا خودت خوش‌برخوردی کن!

منبع: کانال تلگرامی «نکات ناب و حکمت‌های آیت‌الله حائری شیرازی(ره)»!

آفرینش انسان برای بقاست نه فنا

کانال تلگرامی «استاد فاطمی‌نیا(ره)» بیانی از مرحوم استاد فاطمی‌نیا(ره) را به اشتراک گذاشت. ایشان فرموده‌اند: انسانی که خود را به راحتی می‌فروشد، فکر می‌کند وقتی بمیرد تمام می‌شود! نه، انسان «مَاتَ فَاتَ» نیست؛ «خُلِقتُم لِلبَقَاء» خدا شما را برای بقا آفریده است. «لَا لِلْفَنَاءِ» برای فنا که نیافریده است! اصلاً آفریده است که تو بمانی. چطور بمانی؟ به تو اختیار داده است. خود تو می‌دانی. اگر خود را راحت بفروشی آن طرف تاریک می‌شود، اما اگر کمی این‌جا حواس خود را جمع کنی، انسان خوبی باشی، آن طرف خوب است. قدر تمام لحظات زندگی را بدانید.

فرزندانتان را وابسته تربیت نکنید

کاربری با نام «عماد» در توییتی نوشت: مادرهای گرامی! «اگه میخواید در آینده با عروس یا دامادهاتون مشکل نداشته باشید فرزنداتون رو وابسته تربیت نکنید». دانشجو به اتفاق مادرش اومده موضوع پایان‌نامه ارشد انتخاب کنه.

امتحان تنها ابزار سنجش یادگیری نیست

قاسم رضائی‌راد توییت کرد: در کشور ما جز از طریق امتحان گرفتن (که ضریب خطای بالایی هم دارد)، هیچ ابزار یا روش دیگری برای رصد یادگیری دانش‌آموزانمان در کلاس‌های درس نداریم.

فرودست همیشه متهم

حسین حمدیه توییت کرد: سفر نمیری چون «جسارت نداری از روزمرگی‌ها دور بشی» نه اینکه سرمایه مازادی نداری تا خرج تفرج کنی، گیر حداقل‌ها هستی، سفره‌ها کوچک شده، سرانه مصرف گوشت نصف شده، کف‌خوابی و بام‌خوابی رواج داره، اما سرمایه‌داری میگه سفر نرفتنت از کم‌جسارتیه و ضعف خودت نه نابرابری. فرودست همیشه متهم.

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به فوت شهادت‌گونه آیت‌الله رئیسی و همراهانشان

بالگردی که تا اوج بالا رفت

با اعلام خبر فوت شهادت‌گونه آیت‌الله رئیسی رئیس جمهور، دکتر حسین امیرعبداللهیان وزیر امور خارجه، آیت‌الله آل‌هاشم امام جمعه تبریز و مالک رحمتی، استاندار آذربایجان شرقی در سانحه سقوط بالگرد کاربران شبکه‌های اجتماعی در توییت‌هایی ضمن ابراز تأسف و تأثیر از خادمان ملت نوشتند. در ادامه گوشه‌ای کوچک از هزاران نوشته منتشر شده در شبکه‌های اجتماعی را مرور کرده‌ایم.

داریوش حمزه:
شهادت ریاست محترم جمهور و هیئت همراه ایشان را به همه مردم عزیز تسلیت عرض میکنم. در حدود دو سال و نیم که توفیق خدمت به مردم را در دولت سیزدهم داشتم، حقیقتاً رئیس جمهور محترم را شخصی دلسوز، متواضع و پر تلاش دیدم. ان‌شاءالله با حضرت رضا (ع) محشور شوند.

محمدعلی ابطحی:
انا لله و انا الیه راجعون... سید، خوش اخلاق بود، پرکار بود، متواضع و افتاده بود، می‌خواست خدمت کند. به علاقه‌مندان و خانواده‌اش، تسلیت میگویم. آیت‌الله آل هاشم امام جمعه تبریز مردمی‌ترین آنها بود. خداوند وزیر خارجه، استاندار، محافظ و گروه پرواز که متأسفانه نامی از آنها نیامده رحمت کند.

سیدعباس صالحی:
انا لله و انا الیه راجعون. سید ابراهیم رئیسی رئیس‌جمهوری اسلامی ایران به آرامش ابدی پیوست. یاد او و همراهان شهیدش به ویژه آیت‌الله آل هاشم و امیر عبداللهیان در حافظه ملت ایران خواهد ماند.

مهدی تکلو:
هیچ کس از آخرین کارها و آخرین بارهای خودش خبر ندارد؛ خوشا به حال رئیسی و همراهانش که آخرین کارشان «خدمت» بود. پاداش دوندگی و مجاهدت دلسوزانه و از روی صدق، همین شهادت خادم‌الرضا و هشتمین رئیس‌جمهور در روز ولادت امام رضا (ع) است.

کاربری با نام «ریحانه»:
سید رو مسخره می‌کردند که اولین رئیس‌جمهور چهار ساله هستش! ولی کسی نمی‌دونست که دومین رئیس‌جمهور ابدی ایران میشی که حین خدمت به شهادت برسی. عاقبت بخیر شدی ولی این ننگ تا ابد رو پیشونی خائن‌ها می‌مونه که شبانه‌روز یه جا بند نبودی ولی ترور شخصیت می‌کردند.

حمیدرضا علیمی:
می‌شود اختلاف نظر داشت، می‌شود انتقاد داشت، ولی نمی‌شود از داغ هموطن آرام بود. اینجا ایران است و ما ایرانی... این رسم وطن‌پرستی است... چون: حُبُّ‌الْوَطَن‌مِنَ‌الایمان... روحتان_شاد

محسن مهدیان:
انا لله و انا الیه راجعون. اگر شهادت حاج قاسم روح تبری از دشمن را زنده کرد شهادت آیت‌الله روح تولی به انقلاب را مجدد زنده ساخت و این همه نشانه‌هایی است از تحول روحی یک ملت. عرض تبریک و تسلیت.

مهدی رسولی:
در این انقلاب، یلدا را در آخرین شب اردیبهشت دیدیم! مگر یک مرد در جست‌وجوی دردِ مردم تا کجا میتواند پیش برود که نشود پیدایش کرد؟! شب از نیمه گذشت، وقت نماز شب است، آقا سید! به خاطر دست‌های رو به آسمان این مردم، بلند شو و در قنوتت دعا کن که همه پیدا شویم، ما برای تو و تو برای ما...

سید پویان حسین‌پور:
انا لله و انا الیه راجعون. او واقعاً رئیس‌جمهور بود و حالا بحق شهید جمهور شد و خوشا به عاقبتی که در راه خدمت به مردم و کشور و انقلاب فدا شوی.

محمدصادق عبداللهی:
جمهور، امروز رئیس دلسوزش را از دست داد. منتقد و مدافع آیت‌الله رئیسی معترف بودند که خصلت برجسته ایشان دلسوزی است. منتقدانش هم می‌گفتند او دلش می‌خواهد کاری برای مردم کند و گره‌ای از سفره‌ها بگشاید. خدا به ایران‌مان صبر دهد. شهادت رئیس‌جمهور برای وطن‌دوستان سخت است.

سید سعید لواسانی:
انا لله و انا الیه راجعون! هنر آن است که بی‌هیاهوهای سیاسی و خودنمایی‌های شیطانی برای خدا جهاد برخیزد و خود را فدای هدف کند نه هوی. و این هنر مردان خداست. رئیسی به خیل شهدای انقلاب اسلامی پیوست. آل هاشم امام جمعه تراز، امیر عبداللهیان وزیر خارجه محکم و همراهان به خدا پیوستند.

محمد معتمدی‌زاده:
خادم‌الرضا(ع) مزد خدمت صادقانه‌اش را گرفت. شهادت رئیس‌جمهور محبوب و تیم همراهش را خدمت امام زمان(عج)، مقام معظم رهبری، بیت معظم‌له و ملت ایران تسلیت عرض می‌کنم. مردم اطمینان داشته باشند طبق فرمایش رهبری هیچ اختلالی در کارهای کشور به وجود نمی‌آید. #ایران_تسلیت #سیدالشهدای_خدمت

منیژه سعیدی:
از مرگ رئیس‌جمهور بسیار غمگینم. تنها کسی بود که نماینده مستقیم ریاست جمهوری فرستاد بخش ما رو چک کنن که بهبودش بدن. کارهای در سایه‌ش رو کی میدونه؟ خدا رحمتش کنه. انا لله و انا الیه راجعون.

لیلا حسین‌نیا:
می‌دونید ما با امام جمعه شهرمون خاطره داریم یعنی چی؟ امام جمعه شهر ما اسم همه شاعرهای جوان رو بلده، بارها با هم سینما رفتیم، توی بازار راه میفته و حال مردم رو میپرسه، تئاتر تکه‌های سنگین سرب رو با هم دیدیم، نمایشگاه نقاشی و خط رو رد نمیده، باید برگرده...

صفحه توییتر «تفکر نقاد»:
خیلی از تبریزی‌ها به مرحوم آل هاشم ارادت قلبی دارند. آل هاشم اصیل، نجیب و خاکی و مردمی به مفهوم واقعی بود. هیچ‌گاه مقامش باعث تکبرش نشد و درِ خانه‌اش به روی همه باز بود... ان‌شاءالله با جد بزرگوارشون محشور بشن و مارو هم شفاعت کنند.

علی مهرانی:
مدتی که تبریز بودم، یه بار دیدم یه روحانی مسن، با چهره دلنشینی داره تو بازار دور میزنه. همه اهالی بازار تبریز کارو ول میکردن و ادای احترام میکردن. مردم هم با ادای احترام راه رو باز میکردند. پرسیدم کیه؟ گفتن پدر بزرگوار آقای آل هاشم. عجب عزت و احترامی دارن این خانواده...

مهدی یحیایی:
آقای آل هاشم وقتی امام جمعه تبریز شد دستور داد نرده‌های بین مردم و مسئولان برداشته بشه تا مردم بتونن کنار مسئولان نماز بخونن و با مسئولان رودررو صحبت کنند. خب چنین آدمی بایدم شهید بشه...

محمدحسین آزادی:
شرط شهید شدن، شهید بودن است. اگر امروز بوی شهید از رفتار و اخلاق کسی استشمام شد، شهادت نصیبش می‌شود. تمام شهدا دارای این مشخصه هستند. (شهید والامقام حاج قاسم سلیمانی)

حسن رشوند:
اولین شهید وزیر خارجه تاریخ ایران هم به نام شهیدحسین امیرعبداللهیان رقم خورد. از خوان گسترده حضرت اباعبدالله متنعم باش حسین عزیز. این همنشینی، گوارای وجود پاکت. #امیرعبداللهیان_دیپلمات_مقاومت

سلمان معمار:
نمیدونم ولی فکر میکنم امیرعبداللهیان شهادتش رو اونجا گرفت که برای بچه‌های غزه از این کشور به اون کشور می‌دوید. خداحافظ وزیر خارجه کودکان فلسطینی.

هادی محمدی:
۱۰ روز پیش بود، برنامه حیاط دولت. بعد از مصاحبه گفت آقای محمدی بیا با هم عکس بگیریم. خداحافظ وزیرخارجه با اخلاق، معتدل و پر تلاش. بهترین وزیر دولت سیزدهم. عاش سعیدا و مات سعیدا. #شهید_امیرعبدالهیان

مشورت‌پذیر باشید

حسین حسینی در توییتی نوشت: در روابط با دیگران به گونه‌ای عمل کنید که نشان دهید مشورت‌پذیر هستید و به توصیه آنها عمل هم می‌کنید و الا اگر فردی خودرأی و مستبد نشان دهید که از هیچ‌کس سخنی نمی‌شنود، دیگران و حتی دوستانتان هم شما را رها کرده و کمکی نمی‌کنند، زیرا احساس می‌کنند از صحبت با شما نتیجه‌ای نمی‌گیرند...

نیازمند افزایش تألیف به جای ترجمه

رسول جعفریان توییت کرد: خوشبختانه یا متأسفانه باید گفت در حوزه کاری ما، بقیه را نمی‌دانم، هنوز هم کارهای ترجمه به طور غالب و نه کامل، بر کارهای تألیفی ترجیح دارد. معلوم است که دلم نمی‌خواهد این را بگویم، اما حق دارم نظرم را عرض کنم. باید تلاش کنیم تا کارهای بدیع، محققانه و علمی انجام دهیم.

بهترین منصب جهان مبارکتان
آقای «چهره محبوب دولت رئیسی»

پرستو علی‌عسگر نجاد در کانال شخصی خود در بله نوشت: من شما را خیلی دوست داشتم. دوران قحطی جسارت و عزت نفس بود و ناگهان شما رخ دادید. جسورانه، با سری افراشته و سینه‌ای سپر کرده، در نشست بغداد، نگذاشتید نماینده پرچم کشورمان سری باشد آن عقب‌عقب‌ها، پشت کشورهای عربی. پا گذاشتید روی پروتکل‌هایی که برای بعضی‌ها وحی منزل بود. آمدید شانه‌به‌شانه رئیس‌جمهور مصر و نخست‌وزیر عراق و بعد که پرسیدند چرا؟ رندانه گفتید آن‌چه را که در این فیلم گفتید.

وزیر یک مملکت بودید و وقتی با حیرت پرسیدند چرا سوار اتوبوس شدید، تواضع تصنعی به خرج ندادید. جوری جواب دادید که هر صاحب‌دلی بشنود، می‌فهمد حتی یک‌بار پیش خودتان کف دست شادی به هم نمالیده‌اید که «جناب وزیر شده‌ام»!

شما غرور ما را به ما برگرداندید. شما عزت نفسی را که با تکه‌های توافقنامه پاره‌ای بر زمین دلمان ریخته بود، برایمان از نو ساختید. شما اعتبار ما را زنده کردید. نه که تازه طرفدارتان باشم. از همان وقت که در طبقه دوم وزارتخانه بودید، کارهایتان را دنبال می‌کردم. می‌دیدم معاون حوزه کشورهای عربی و آفریقایی وزیر، چه خوب بلد است نگاه دنیا را به ما درست تنظیم کند، چنان که شایسته ایران است. هوش شما از پشت نگاه حواس جمعتان پیدا بود.

من معلم زبانم و طرفدارتان بودم حتی وقتی موقع خواندن متن انگلیسی اشتباه لفظی داشتید، چون مار گزیده تفکری بودم که گمان می‌کرد زبان دنیا را بلد است، حتی وقتی از یک سوراخ هزاربار گزیده می‌شد و ایمان نمی‌آورد جهان امروز تنها جهان گفتمان‌ها نیست...

شما چهره محبوب من بودید، کسی که مواضع درستش را تحسین می‌کردم، کسی که کمترین نقد را به او داشتم، کسی که هربار تصویرش را می‌دیدم صدای تلویزیون را بلند می‌کردم تا غرور و عزت پس صدایش، سربلندم کند.

حیف نبودید؟ حیف نبودید که بیهوده تمام شوید؟ حیف نبودید که شبیه من مردم عادی، روزی همه خاطراتتان را زمین بگذارید و با لب‌های چروک‌افتاده از کهنسالی اشهد بخوانید؟ چرا. حیف بودید. خیلی حیف بودید اگر می‌مردید. آن‌وقت خیلی غصه می‌خوردم. حالا ولی غبطه می‌خورم. حالا سرم مثل سر شما بلند است که در کشوری زندگی می‌کنم که رئیس‌جمهور و وزیرش در محروم‌ترین و صعب‌العبورترین مناطق روستاهای مرزی‌اش شهید می‌شوند. شما آمده بودید حرف در گلو مانده ما مردم را به دنیا بزنید. شما از ما بودید و با ما. حالا دستتان برای گرفتن دست ایران، بازتر است. حالا اعتبار شهادت پشت نام شماست، آن هم شهادتی در مسیر خدمت. دعا کنید خدا ما یکجانشینان را بیامرزد. آقای حاجت‌گرفته در جنگل‌های ورزقان! بهترین منصب جهان مبارکتان!

پرده‌برداری واشینگتن‌پست
از یک گروه واتساپی میلیاردرهای صهیونیستی

محمد رستم‌پور در کانال تلگرامی خود نوشت: واشینگتن‌پست در گزارشی از یک گروه واتساپی پرده برداشته که در آن مدیران کسب و کارهای ثروتمند طرفدار اسرائیل برای شکل دادن به افکار عمومی ایالات متحده در مورد جنگ در غزه تلاش می‌کردند و ماه گذشته شهردار نیویورک را تحت فشار قرار دادند تا پلیس را برای متفرق کردن اعتراضات دانشجویان طرفدار فلسطین به دانشگاه کلمبیا بفرستد. این گروه دوازدهم اکتبر سال پیش تشکیل شده، یعنی پنج روز پس از آغاز جنگ و مدیران تجاری از جمله «دانیل لوبتزکی» بنیانگذار شرکت کیند اسنک، «لن بلاواتیک» میلیاردر و «جوزف سیت» سرمایه گذار املاک و مستغلات، «هوارد شولتز» مدیرعامل سابق استارباکس، «مایکل دل» مؤسس و مدیرعامل دل، «بیل آکمن» و «جاشوا کوشنر» بنیانگذار Thrive Capital و برادر جرد کوشنر داماد دونالد ترامپ.

در ۱۲ اکتبر، یکی از کارکنان بری استرنلیخت (Barry Sternlicht) پیامی از رئیس خود که از حضور در گروه کناره گرفته و کارمند خود را به جای خود در گروه عضو کرده، منتشر کرده است: «در حالی که اسرائیل برای پیروزی در جنگ فیزیکی کار می‌کند، اعضای این گروه با تأمین اطلاعات به پیروزی در جنگ افکار عمومی ایالات متحده کمک خواهند کرد». سایت خبری سمافور (Semafor) در ماه نوامبر گزارش داد استرنلیخت در حال راه‌اندازی یک کمپین رسانه‌ای ۵۰ میلیون دلاری علیه حماس با مشارکت میلیاردرهایی از وال‌استریت و هالیوود است. همچنین بر اساس پیام‌های گروه، برخی از اعضا در مورد اهدای کمک‌های انتخاباتی به اریک آدامز در قبال اعزام نیروی پلیس به دانشگاه کلمبیا و همچنین اینکه چگونه اعضای گروه چت می‌توانند مدیران دانشگاه کلمبیا را تحت فشار قرار دهند تا به شهردار اجازه دهند پلیس را برای رسیدگی به معترضان به محوطه دانشگاه بفرستد، بحث کردند. سخنگوی بلاوانتیک گفته است او ۲ هزار و ۱۰۰ دلار به کمپین انتخاب مجدد آدامز در ماه آوریل کمک کرده است. براساس اعلام او، این کمک مالی «برای تأیید حمایت سرسختانه شهردار از اسرائیل و ایستادگی قاطعانه در برابر یهودستیزی» داده شده است. دفتر شهردار نیویورک به طور مستقیم به این موضوع اشاره‌ای نداشته اما در بیانیه معاون شهردار آمده که پلیس نیویورک دو بار در پاسخ به «درخواست‌های کتبی خاص» رؤسای دانشگاه وارد محوطه دانشگاه کلمبیا شد. ماه‌ها قبل از وقوع اعتراضات در دانشگاه کلمبیا در بهار امسال، برخی از اعضای گروه در جلسات توجیهی خصوصی با نفتالی بنت نخست‌وزیر سابق اسرائیل، بنی گانتز یکی از اعضای کابینه جنگ اسرائیل و مایکل هرتزوگ سفیر اسرائیل در ایالات متحده شرکت داشته‌اند. بر اساس گزارش واشینگتن‌پست، اعضای این گروه با اسرائیل همکاری کردند تا یک فیلم تقریباً ۴۰ دقیقه‌ای بر پایه تصاویر گردآوری شده نیروهای ارتش اسرائیل (IDF) تولید و در شهر نیویورک نیز اکران شود. در این فیلم کوشش شده است حماس نیروی متجاوز و قاتل تصویر شود. یکی از اعضای گروه از سایرین برای نمایش فیلم در دانشگاه‌ها کمک خواسته و براساس هماهنگی‌ها، اعضا به انتشار فیلم در دانشگاه هاروارد کمک کردند.

مهم‌ترین و شاید کم هزینه‌ترین هدیه

محمود مقدسی در کانال تلگرامی خود نوشت: رولو مِی، جایی در میانه بحث از روان‌درمانی اگزیستانسیال می‌نویسد: «پذیرفته شدن از سوی دیگری مثلاً درمانگر به بیمار نشان می‌دهد دیگر نیازی نیست در جنگ اصلی‌اش و در جبهه پذیرفته شدن از سوی دیگری یا دنیا به نبرد بپردازد. این پذیرش رهایش می‌کند تا باشندگی‌اش را تجربه کند.» (هستی، ویراستاران: رولو می، ارنست انجل و هانری ف. النبرگر، ترجمه سپیده حبیب، ص ۸۰) حرف می‌این است که آدمیزاد یکی از نبردهای اصلی و یکی از تقلاهای همیشگی‌اش این است که از طریق نگاه دیگری، جایی در این جهان بیابد و زمین سفتی برای ایستادن پیدا کند. کسی که این دیده شدن و پذیرفته شدن را داشته باشد، یک دنیا بار را می‌گذارد زمین و می‌رود سراغ کارهای دیگرش (هرچه که هست). پیش از آن آدم هرز می‌رود در جست‌وجوی نگاه و پذیرش. پیش از آن گم شده است، جا ندارد، به یک معنا حتی وجود ندارد. وقتی این نگاه و این پذیرش را پیدا می‌کند، جاگیر می‌شود یک جایی تو این دنیا. آن وقت می‌تواند بی‌هراسِ بی‌خانمانی سرک بکشد به این طرف و آن طرف. چه خوب است آدم این خانه و این نگاه را داشته باشد و بتواند آن را به دیگران هم بدهد. توجه مهم‌ترین و شاید کم هزینه‌ترین هدیه‌ای است که آدم‌ها به هم می‌دهند. حرف می‌این است که این توجه و این دیدن نه فقط مایه لذت دیگری می‌شود که فرصت تجربه‌گری و دنیایی امکان تازه برای ساختن نسبتی متفاوت با جهان را هم برایش فراهم می‌کند.

تصویر منتخب

تصویری پربازدید از سیل مشهد
| عکس از PhotoShahr